

derofficersclassen at naae op til de faste Embeder uden at gennemgaae nogen Officerstole. Deri afviger Ordningen væsentligt fra Hærens. Officerstolen er, som sagt, en Dør, igjennem hvilken man ogsaa kan komme ind i Forpleiningscorpsen, naar man forresten har viist, at man er skicket dertil og har Sands for denne Forretning. Men det er paa ingen Maade den eneste Dør, der er tvertimod aabnet en anden Dør for Underofficerer til at komme op til at blive faste Intendanten og derfra Overintendanten og Stabsintendanten. Der er altsaa aabnet en ganske anderledes Afgang for de værnepligtige Underclasser i Forpleiningscorpsen end i Hærens øvrige Afdelinger.

Jeg troer, som sagt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, naar han ret nøie trænger ind i dette, vil finde, at han der har været lidt uretfærdig imod denne Ordning; jeg troer, at den svarer mere til hans Dufte og Tanke, end det i første Øieblik har fremstillet sig for ham. Jeg skal endnu kun med Hensyn til en Slutningsyttring af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds bemærke, at jeg paa ingen Maade har meent at omtale en større Beføstning som Noget; der var af ringe Betydning, men det forekommer mig, at det ærede Medlem lagde mere Vægt paa denne forøgede Beføstning af Krigsministeriets Ordning, end der efter min Mening bør tillægges den paagjældende Sum. Naar man nemlig sammenligner den med det store Budget, som det gjælder om paa en hensigtsvarende Maade at forvalte, naar man endvidere tager Hensyn til de overordentlige Summer, som skulle stilles til Krigsbestyrelsens Raadighed i Tilfælde af Krig, troer jeg ikke at have ganske Uret, naar jeg siger, at den Sum, som her er begjært ud over, hvad Krigsministeriet selv hidtil har kostet, dog i Virkeligheden er forsvindende. Det er i denne Forstand, at jeg har omtalt den større Beføstning, som jeg har gjort, men jeg troer at kunne beraabe mig paa, at jeg ingenfinde hverken i min Bestyrelse eller i mine Forslag har tilføbesat Hensynet til Deconomien.

Fønger: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at den høitærede Krigsminister har

misforstaaet mig, naar han har troet, at jeg har opfattet Forslaget saaledes, at der udelukkende skulde være Avancement til Intendantstillingerne gennem Officerstolen. Jeg har meget godt seet, at dette ikke er Tilfældet, men det er det blandede Forhold, som er sat her ved Siden af, der i mine Dine har nogen Betænkelighed. Jeg har meget godt seet den høitærede Ministers Tanke i den Henseende, og opfattet hans Forslag ganske, som han selv har forklaret det. — Naar den høitærede Krigsminister sagde, at man ikke tidligere i dette Forhold havde havt for Die, hvad Krigstilstanden udkrævede, troer jeg, at han gjorde sig selv stor Uret, thi dersom den høitærede Minister vil tage sit eget Forslag fra ifjor for sig og gennemsee Motiverne dertil, vil han finde, at det er baseret paa en fuldstændig detailleret Undersøgelse af, hvad Krigstilstanden udkræver, og paa en Bestræbelse efter at tilveiebringe alle de Mænd, der behøves, baade af Officerer og Underofficerer. Det, der i dette Forslag er forandret, er kun Maaden, hvorpaa de Mænd skulle være stillede iforveien, samt hvorledes de skulle være uddannede til Stillingen, og dernæst er Personalet noget forøget fra ifjor. Det er jo Noget, vi ofte see, at naar man tager en Sag under gjentagen Overveelse, stige Fordringerne næste Gang. — Endnu vil jeg tillade mig at fremhæve eet Punkt, hvor jeg troer, at Ministeren ligeledes har gjort sit Forslag Uret, nemlig naar han vil drage Argumenter fra, hvad vi have oplevet i sidste Krig, thi det har været os alle nærværende, at det ikke var helbigt, kun at have disse 30 Mænd, der vare Intendanten i Fredstid, og forresten et uøvet Personale. Jeg troer imidlertid, at saavel det Forslag, som vi vedtog ifjor, som det her foreliggende, gaaer ud paa at uddanne Personalet saaledes, at de Mænd, der faae de overordnede Stillinger, ikke skulle staae alene, eller kun understøttede af fuldkommen uøvede Kræfter. Naar det ærede Medlem fra Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen) saa stærkt har fremhævet Betydningen af, at disse Mænd havde til Hjælp Folk, der vare indøvede og indlevede i de Forhold, under hvilke de skulde virke, kan Ingen mere end jeg samstemme med ham heri. Det